

Księga Ezechiela

Rozdział 48

1. A oto imiona pokoleń: Na północnym skraju, po stronie Hetlonu, w kierunku ku Chamath, aż do Chacer-Enon nad granicą Damaszku, ku północy, przy Chamath; tak, aby mu przypadła strona wschodnia i zachodnia – Dan, jeden udział. 2. A przy granicy Dana, od strony wschodniej, do strony zachodniej – Aszer, jeden dział. 3. A przy granicy Aszera, od strony wschodniej, do strony zachodniej – Naftali, jeden dział. 4. A przy granicy Naftali, od strony wschodniej, do strony zachodniej – Menasze, jeden dział. 5. A przy granicy Menasze, od strony wschodniej, do strony zachodniej – Efraim, jeden dział. 6. A przy granicy Efraima, od strony wschodniej, do strony zachodniej – Reuben, jeden dział. 7. A przy granicy Reubena, od strony wschodniej, do strony zachodniej – Juda, jeden dział. 8. A przy granicy Judy, od strony wschodniej, do strony zachodniej, będzie danina, którą macie oddzielić na dwadzieścia pięć tysięcy łokci wszerz, a wzdłuż jak każdy z innych działów od strony wschodniej – aż do strony zachodniej; pośrodku niej stanie Świątynia. 9. Danina, którą oddzielicie WIEKUITEMU, zajmie wzdłuż dwadzieścia pięć tysięcy łokci, a wszerz dwadzieścia tysięcy. 10. Ta danina dostanie się następującym: Kapłanom – dwadzieścia pięć tysięcy na północy, a wszerz, na zachodzie dziesięć tysięcy, i wszerz, na wschodzie dziesięć tysięcy, i wzdłuż, na południu dwadzieścia pięć tysięcy łokci; pośrodku tego będzie Świątynia WIEKUISTEGO. 11. To dla każdego z poświęconych kapłanów, synów Cadoka, którzy przestrzegali Moich obrzędów oraz nie odstępili w czasie odstępstwa synów Izraela, jak odstępili Lewici. 12. Zatem będzie im to rodzajem daniny przy granicy Lewitów, z oddzielonej daniny ziemi, jako przenajświętsze. 13. Zaś Lewici otrzymają równoległe do granicy kapłanów dwadzieścia pięć tysięcy łokci wzdłuż i dwadzieścia tysięcy wszerz. Cała długość będzie dwadzieścia pięć tysięcy, a szerokość dwadzieścia tysięcy. 14. Nie wolno im nic z tego sprzedawać ani zamieniać; to najprzedniejsze z ziemi nie ma przechodzić na własność innych, gdyż poświęcone jest WIEKUITEMU. 15. Zaś dalsze pięć tysięcy z szerokości na dwadzieścia pięć tysięcy – to pospolity grunt dla miasta; ma służyć jako miejsce zamieszkania i plac przedmiejski; a miasto stanie w środku. 16. Takie będą jego wymiary: Od strony północnej – cztery tysiące pięćset łokci, ze strony południowej – cztery tysiące pięćset, ze strony wschodniej – cztery tysiące pięćset, i ze strony zachodniej – cztery tysiące pięćset. 17. A wokoło będzie wolny przedmiejski plac miasta: Ku północy na dwieście pięćdziesiąt, ku południowi na dwieście pięćdziesiąt, ku wschodowi na dwieście pięćdziesiąt oraz ku zachodowi na dwieście pięćdziesiąt. 18. Zaś z pozostałych długości wzdłuż linii poświęconej zatem co przylega do uświęconej daniny, to znaczy dziesięć tysięcy ku wschodowi i dziesięć tysięcy ku zachodowi plon tego będzie służył na utrzymanie dla miejskich rolników. 19. Kto jest w mieście rolnikiem ze wszystkich pokoleń izraelskich ten ma to uprawiać. 20. Cała zatem danina wynosi: Dwadzieścia pięć tysięcy na dwadzieścia pięć tysięcy; na poświęconą daninę odłączycie czworobok, razem z posiadłością miasta. 21. Zaś pozostałe należy do

księcia, po obu stronach poświęconej daniny i posiadłości miejskiej, wzdłuż owych dwudziestu pięciu tysięcy daniny, aż do granicy wschodniej; a ku zachodowi wzdłuż dwudziestu pięciu tysięcy, aż do granicy zachodniej; równoległe do udziałów pokoleń to należy do księcia. A poświęcona danina wraz ze świętym Przybytkiem będzie w ich środku. **22.** Zarówno posiadłość Lewitów, jak i posiadłość miasta, ma się znajdować w środku własności księcia, między granicą Judy, a granicą Benjamina – to ma należeć do księcia. **23.** A pozostałe pokolenia: Od strony wschodniej do zachodniej – Benjamin, jeden dział. **24.** A przy granicy Benjamina, od strony wschodniej, ku stronie zachodniej – Szymeon, jeden dział. **25.** A przy granicy Szymeona, od strony wschodniej, ku stronie zachodniej – Issachar, jeden dział. **26.** A przy granicy Issachara, od strony wschodniej, ku stronie zachodniej – Zebulun, jeden dział. **27.** A przy granicy Zebuluna, od strony wschodniej, ku stronie zachodniej – Gad, jeden dział. **28.** A przy granicy Gada, ku stronie południowej, na prawo, granica pójdzie od Thamar aż do wód Meryba–Kadesz, a następnie aż do potoku wpadającego do wielkiego morza. **29.** Oto ziemia, którą rozdzielicie jako dziedziczną posiadłość pomiędzy pokolenia Izraela; te są ich działły – mówi Pan, WIEKUISTY. **30.** Zaś takie są zewnętrzne strony miasta: Po stronie północnej – cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości. **31.** A bramy – według imion pokoleń izraelskich: Trzy bramy ku północy: Brama Reubena, jedna; brama Judy, jedna; brama Lewiego, jedna. **32.** A po stronie skierowanej do wschodu – cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości i trzy bramy: Brama Josefa, jedna; brama Biniamina, jedna; brama Dana, jedna. **33.** A po stronie skierowanej na południe – cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości i trzy bramy: Brama Szymeona, jedna; brama Issachara, jedna; brama Zebuluna, jedna. **34.** A po stronie skierowanej na zachód – cztery tysiące pięćset łokci rozciągłości i trzy bramy: Brama Gada, jedna; brama Aszera, jedna; brama Naftalego, jedna. **35.** Wokoło miasta osiemnaście tysięcy łokci. Zaś od owego dnia taka jest nazwa miasta: Tam WIEKUISTY.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012